สารบัญ

พัฒนบริหารศาสตร์ ปีที่ 36 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2539

		หน้า
บรรณาธิการแถลง		χV
U.SASEAN Trade and Investment		
Relations: Problems and Prospects	Pranee Chitakornkijsil	1
Meeting New Demands: Empowering		
Chiangmai City Government's		
Management of Economic Development	Chartchai Na Chiangmai	31
Japanese Multinational Management in		
Thailand: Characteristics and	• •	
Transferability	Nit Sammapan	79
The Good Society in the Twenty-first		
Century	Watana Patanapongse	105
กรอบความคิดในการจัดอัตรากำลังคน)	
ภาครัฐด้านวิชาการ	สมบัติ ธำรงธัญวงศ์	129
การวิเคราะท์ด้านสิ่งแวดล้อม	บุญจง ชาวสิทธิวงษ์	159
แนวทางการวิเคราะห์และการประเมินผลงาน	ถวัลย์รัฐ วรเทพพุฒิพงษ์	203
การพัฒนาหลักสูตรแบบเรียนและการสอน		
ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ	ณัฐชยา เฉลยทรัพย์	217
วิจารณ์และแนะนำหนังสือ	ภาวณา เขมะรัตน์	249
งเพรเธรณาชิการ	เชาว์ ไพรพีรุณโรจน์	263

THAI JOURNAL OF DEVELOPMENT ADMINISTRATION

VOL. 36, NO. 2, APRIL-JUNE 1996 CONTENTS

	P	AGES
Editorial Notes		ΧV
U.SASEAN Trade and Investment		
Relations: Problems and Prospects	Pranee Chitakornkijsil	1
Meeting New Demands: Empowering		
Chiangmai City Government's		
Management of Economic Development	Chartchai Na Chiangmai	31
Japanese Multinational Management in		
Thailand: Characteristics and		
Transferability	Nit Sammapan	79
The Good Society in the Twenty-first		
Century	Watana Patanapongse	105
Conceptual Framework for Setting up		
a Personnel Ratio in the Public		
Sector in the Next Decade: An		
Academic Case	Sombat Thamrongthanyawong	129
Environmental Analysis	Boonchong Chawsithiwong	159
Approaches in Performance Analysis and		
Evaluation	Thavanrat Vorathepputipong	203
Development of Curriculum and Teaching of		
English for a Specific Purpose	Natchaya Chalaysap	217
Book Review	Phavana Khemarat	249
Editorial	Chao Prypiroonrojn	263

สารบัญบทคัดย่อ วารสารพัฒนบริหารศาสตร์

ปีที่ 36 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2539

ความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุนระหว่างสหรัฐอเมริกาและอาเซียน:	ปัญหาและการ
พองอนาคต	
ปรากี ถือกรถ์กิดสิลป์	

ประเทศสหรัฐอเมริกามีความสำคัญต่อสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งใน
ฐานะเป็นคู่ค้าและในฐานะเป็นแหล่งการลงทุนต่างประเทศ อุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาใน
ชณะนี้เน้นทางด้านการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อม
และการใช้เทคโนโลยีระดับสูง การชยายการส่งออกเป็นที่ยอมรับมานานนับตั้งแต่ต้นสตวรรษ 1980
ว่ามีความจำเป็นสำหรับอเมริกา การเพิ่มความร่วมมือกับสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะก่อให้เกิดประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย บทความนี้มุ่งอภิปรายข้อเสนอเมื่อไม่นานมานี้
เกี่ยวกับการเพิ่มความแข็งแกร่งในด้านความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างสมาคมประชาชาติเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ได้มีการปริทรรศน์แนวโน้มในการลงทุน
โดยตรงในต่างประเทศของประเทศสหรัฐอเมริกาในกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ข้อตกลงทวิภาคีระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกากับประเทศในสมาคมประชาชาติ
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ควรเอื้ออำนวยต่อการหลังไหลเข้ามาของการลงทุนและเทคโนโลยีจาก
ต่างประเทศ การเพิ่มมาตรการปกป้องตนเอง และการเพิ่มขึ้นของความรู้สึกไม่พึงพอใจในเรื่อง
มาตรการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาได้มีการหยิบยกขึ้นมากล่าว ซึ่งถือเป็นอุปสรรคต่อความ
ร่วมมีอทางเศรษฐกิจในโอกาสต่อไประหว่างประเทศในสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
กับประเทศสหรัฐอเมริกา

การบรรถุถึงความต้องการใหม่: การมอบอำนาจด้านการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจแก่ เทศบาลนครเชียงใหม่.......31 ชาติชาย ณ เชียงใหม่

ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรที่รวดเร็วได้สร้างทั้งโอกาส และ ปัญหาให้แก่เมืองใหญ่อันดับสองของประเทศ คณะผู้บริหารเทศบาลนครเชียงใหม่จึงจำเป็น ต้องอาศัยวิธีการที่ดีกว่าเก่าในการพัฒนาและจำเป็นต้องมีศักยภาพในภารบริหารจัดการที่ เข้มแข็งกว่าเพื่อเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาแบบยั่งยืนและค้นหาลู่ทางในการแก้ปัญหาชุมชนเมือง เทศบาลนครจะต้องมีแนวความคิดสร้างสรรค์ ยืดหยุ่น และรับผิดชอบต่อธุรกิจและกลุ่มประชาชน ในท้องถิ่น เพื่อที่จะได้บรรถุถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่สอดประสานกับสภาวะแวดล้อม บทความ นี้ได้เชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เขียนเข้ากับความคิดริเริ่มของคณะผู้บริหารเทศบาลนคร เชียงใหม่ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจท้องถิ่นระหว่างเดือนสิงหาคม 2537 ถึง เดือนมีนาคม 2538 ผู้เชียนได้ทบทวนศักยภาพและอุปสรรคทางด้านเศรษฐกิจของเชียงใหม่และโครงสร้างของการ บริหารนครเชียงใหม่ โครงสร้างรีเริ่มมีอยู่สองโครงการคือ "โครงการศูนย์ประสานงานนคร เชียงใหม่เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน" โดยมุ่งเพื่อประสวนแผนและกิจกรรมต่างๆ ใน ระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และโครงการพัฒนาทักษะเพื่อ ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย" โดยมุ่งเพื่อส่งเสริมทักษะในกลุ่มคนหนุ่มสาวในท้องถิ่น ผู้เขียนได้ อธิบายให้เห็นถึงจุดอ่อนของการบริหารที่ปรากฏให้เห็นและได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีโครงการ พัฒนาระยะสองปีเพื่อเสริมความเข้มแข็งต้านความสามารถทางการบริหารของเทศบาลนครเพื่อ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบยั่งยืน

ปัจจัยประการหนึ่งในบรรดาปัจจัยหลักในความสำเร็จของญี่ปุ่นในการพื้นฟูเศรษฐกิจที่
ทรุดโทรมของประเทศ ภายหลังจากความพ่ายแพ้ทางทหารในสงครามโลกครั้งที่ 2 บางทีอาจ
เป็นปรัชญาทางการบริหารโดยเฉพาะและหรือเป็นกลยุทธ์องค์การที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใคร
เหมือน เป็นระบบการบริหาร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ลีลาของภาวะผู้นำที่บริษัทญี่ปุ่นได้
พัฒนาขึ้นมา ความสำเร็จทางเศรษฐกิจที่น่ามหัศจรรย์ในการบริหารองค์การอุตสาหกรรมของ
ตนได้สร้างความประทับใจให้แก่นักวิชาการและนักปฏิบัติการในส่วนต่างๆ ของโลก รวมทั้ง

ประเทศไทยด้วย และส่งผลให้มีผู้พยายามศึกษาและประยุกต์ใช้ "การบริหารแบบญี่ปุ่นและลีลา ภาวะผู้นำแบบญี่ปุ่น" ตามองค์การต่าง ๆ ทั่วโลก บทความนี้เขียนขึ้นเพื่อรายงานผลของการสำรวจ ในกลุ่มบริษัทข้ามชาติของญี่ปุ่นโดยเฉพาะภาคการผลิตที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย การสำรวจได้ ดำเนินงานในช่วงปี 1990

สังคมที่ดีในศตวรรษที่ 21 105 วัฒนา พัฒนพงศ์

ความเคลื่อนไทวเพื่อพยายามพัฒนาตนเองไปสู่สังคมที่ดีกว่าย่อมหลีกหนี้ไม่พันที่จะต้อง
ผูกพันกับปัญหาเกี่ยวกับ "การพัฒนา" และมีการอธิบายกันไว้บ่อยครั้งในที่หลายแห่งว่า มีแนว
โน้มอยู่ค่อนข้างมากที่จะเน้นไปทางด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจค่อนข้างจะมากกว่าความ
พยายามที่จะเน้นทางด้านการพัฒนาเพื่อชีวิตที่ดีกว่าในระดับปัจเจกบุคคลและระดับสังคม มี
ทัศนะทางวิชาการหลายทัศนะเกี่ยวกับความต้อยพัฒนาของประเทศไทยในเชิงเปรียบเทียบกับ
ประเทศญี่ปุ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทความนี้ได้มีการทบทวนทัศนะของเอมบรีที่มีต่อประเทศทั้งสองนี้
นอกจากนี้ผู้เชียนยังได้เน้นในเรื่องความยุ่งยากในการประเมินผลลัพธ์ในแง่บวกและในแง่ลบด้าน
ความพยายามต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ นอกจากนี้ผู้เชียนยังได้มีการนำเสนอกระบวนการที่อิงอาศัยตัว
บ่งชี้ทางสังคมไว้ในบทความนี้ด้วย นอกจากนี้ผู้เชียนยังได้ย้ำเป็นพิเศษว่าความพยายามในการ
มุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจมากเกินไปจะพบว่าไม่ช่วยให้ประเทศประสบความสำเร็จ ตัวยเทตุนี้จึง
จำเป็นต้องมีการวางแผนโดยวิธีระบุปัญหาที่กำลังเผชิญหน้าอยู่ให้ชัดเจน จากนั้นต้องแสวงหาวิธี
แก้ปัญหาที่ใช้ได้ผลจริง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตั้งแต่ในระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว และฮุมชน
เป็นต้นไป

กรอบความคิดในการจัดอัตรากำลังคนภาครัฐด้านวิชาการ....... 129 สมบัติ ธำรงธัญวงศ์

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตรากำลังคนภาครัฐค้านวิชาการ ทั้งนี้เพื่อทราบ ลักษณะการกระจุกตัวของกำลังคนภาครัฐด้านวิชาการว่าอยู่ในส่วนใดบ้าง เพื่อทราบความแตก ต่างระหว่างหน่วยงานที่มีภารกิจหลักทางด้านวิชาการและหน่วยงานที่สายวิชาการเป็นภารกิจเสริม เพื่อทราบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดกำลังคนภาครัฐด้านวิชาการ เพื่อแสวงทารูปแบบที่เหมาะสมใน การกำหนดอัตรากำลังคนภาครัฐด้านวิชาการ เพื่อแสวงทาแนวทางประมาณการความต้องการ กำลังคนภาครัฐด้านวิชาการในช่วง 10 ปีข้างหน้า (2539-2549) และเพื่อเสนอข้อเสนอแนะ เชิงนโยบายในการกำหนดอัตรากำลังคนภาครัฐด้านวิชาการ ผู้เขียนได้ใช้ฐานคติเป็นกรอบใน
การวิเคราะห์ตังนี้ (1) รัฐบาลที่มีชนาดเล็กที่สุดจะนำไปสู่การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด
การกระจายอำนาจการบริหารต้องมีในทุกระดับ รัฐบาลต้องจัดตั้งหน่วยงานที่มีภารกิจหลักทาง
ต้านวิชาการโดยตรงเพื่อทำหน้าที่พัฒนาทางวิชาการ รัฐบาลควรจำกัดให้มีนักวิชาการเท่าที่จำ
เป็นสำหรับหน่วยงานที่ใช้นักวิชาการเป็นภารกิจเสริม ผลจากการศึกษาสรุปได้ว่า การกำหนด
อัตรากำลังคนภาครัฐด้านวิชาการ รัฐบาลจะต้องกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาทางด้านวิชาการ
ให้ชัดเจน โดยเฉพาะความจำเป็นของหน่วยงานต่างๆ ที่จะจัดสรรอัตรากำลังคนด้านวิชาการ
จะต้องเป็นไปเพื่อเป้าหมายของการพัฒนาวิชาการทั้งทางสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ
เทคโนโลยือย่างแท้จริง มิใช่การใช้ตำแหน่งวิชาการเพื่อเป็นบันไดในการเลื่อนขั้นเลื่อนดำแหน่ง
ของหน่วยงานต่างๆ ดังที่ปรากฏแพร่หลายอยู่ในปัจจุบัน การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนจะทำให้
การจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างคุ้มค่า และจะส่งเสริมให้นักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ
มีกำลังใจ และความตั้งใจที่จะอุทิศสติปัญญาของตนเพื่อชาติและประชาชนอย่างเต็มที่

การพัฒนาที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจเป็นสำคัญโดยชาตการวิเคราะห์ต้านสิ่งแวดล้อม ย่อมส่ง ผลกระทบให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ทรัพยากรธรรมชาติชาดแคลน และการวางแผนพัฒนาชาด ความรอบคอบ นำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่ราบรื่น ชาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลจากการ ศึกษาพบว่า การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมของโครงการพัฒนาใด ๆ ควรตำเนินการวิเคราะห์ทั้งสิ่ง แวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมอย่างเป็นระบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการตัดสินใจ เป็นสำคัญ รูปแบบหรือหลักการมีหลายประการเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม เช่น การ วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมโดยการวิเคราะห์วงจรชีวิต การวิเคราะห์ สิ่งนวดล้อมโดยอาศัยหลักการความสมดุลย์ของมวลหรือพลังงาน การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมจาก เอกสาร และการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมโดยใช้เครื่องมืออุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ เป็นตัน ส่วนวิธี วิเคราะห์สิ่งแวดล้อมมีหลายวิธี เช่น วิธีวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ (การ วิเคราะห์สิ่งแวดล้อมมีหลายวิธี เช่น วิธีวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ (การ วิเคราะห์สิ่งแวดล้อมจากหาทรือประสิทธิผล) วิธีวิเคราะห์โดยจัดอันดับ และวิธีเมตริกซ์ ไม่ว่าจะใช้ หลักการและวิธีการวิเคราะห์ใด ประเด็นสำคัญอยู่ที่ความเทียงตรงถูกต้องกับความเป็นจริง การ วิเคราะห์สิ่งแวดล้อมจะถูกต้องแม่นะก็ยิ่งขึ้น ถ้ากระทำโดยคณะทำงาน หรือคณะกรรมการ ซึ่ง ประกอบด้วยนักวิชาการหลาย ๆ แขนงร่วมกันจะทำให้การมองแง่มุมต่าง ๆ รอบคอบและกว้างขวาง

อีกทั้งบุคคลที่ร่วมทำการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมของโครงการพัฒนาใด ๆ จะต้องมีเจตนาดีในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากเกินไปด้วย นอกจากปัจจัยเรื่องคนแล้ว จะต้องมีปัจจัยด้วนเครื่องมืออุปกรณ์หรือเทคโนโลยีตลอดจนระบบข้อมูลที่ดีด้วย จึงจะทำให้การ วิเคราะห์มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด ข้อเชียนได้สนองตอบต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยให้ข้อมูล เกี่ยวกับ 5 W + 1 H รูปแบบหรือหลักการและวิธีการรวมทั้งข้อเสนอแนะสำหรับการวิเคราะห์ สิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้องแม่นยำไว้อย่างตรบถ้วน และได้ใช้เป็นเอกสารประกอบการฝึกอบรมของ สำนักฝึกอบรม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในปัจจุบันด้วย

บทความนี้ได้แบ่งการนำเสนอออกเป็นสี่ส่วน กล่าวคือ *ส่วนที่ 1* บทนำ กล่าวถึง ความหมาย และความสำคัญของการวิเคราะห์ และประเมินผลงาน วัตถุประสงค์ และขอบเขต ทองการศึกษา ความหมาย และความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและแผน แผนงวนและโครงการ การประเมินผลในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของวงจรโครงการ ประโยชน์ของการประเมินผลงานรวมทั้ง ประโยชน์ที่จะได้จากการศึกษาเรื่องนี้ **ส่วนที่ 2** ว่าด้วยประเภทและเกณฑ์การพิจารณาในการ ประเมินผลงานสำหรับประเภทของการประเมินผลงานนั้นได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การ ประเมินก่อนระหว่างและหลังปฏิบัติตามแผนงานโครงการ ในด้านเกณฑ์การประเมินอาจประเมิน ได้หลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประเมียนการบรรลุวัตถุประสงศ์ การประเมินด้านเศรษฐกิจ การประเมินด้านสังคม การประเมินด้านการเมือง การประเมินด้านการเงิน การประเมินด้าน เทคนิค และการประเมินด้านการบริหาร **ส่วนที่ 3** เป็นเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการหรือขั้นตอน ที่สำคัญของการประเมินผลงาน โดยแบ่งเป็น 6 ขั้นตอนคือ ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ในการประเมิน (1) ชั้นศึกษาวัตถุประสงค์และรายละเอียดของแผนงานโครงการ (2) ขั้นเลือกข้อมูลเพื่อวัดการ เปลี่ยนแปลงตามทิศทางและวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (3) ชั้นเก็บและรวบรวมซ้อมูล (4) ชั้น วิเคราะห์ (5) ขั้นแปลความหมาย (6) ขั้นสรุปและวัดความแตกต่างและความสัมพันธ์จาก ข้อมลที่สรุปได้ *ส่วนที่ 4* เป็นส่วนสุดท้ายของบทความ ได้สรุปประเด็นสำคัญของการประเมิน ผลงาน พร้อมทั้งชี้ให้เห็นปัญหาที่สำคัญบางประการตลอดจนเงื่อนไขแห่งความสำเร็จของการ ประเมินผลงานอีกด้วย

บทความนี้มุ่งบรรยายความเป็นมาของการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดย เฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ตลอดจนลักษณะแบบเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ ประเภทนี้ที่เป็นอยู่ทั้งในและต่างประเทศ การนิยมคำว่า ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ สิ่งที่เป็น พื้นฐานในการกำหนดหรือออกแบบหลักสูตรภาษา ชนิตของหลักสูตร รายละเอียดเกี่ยวกับความ เป็นมาของการสร้างหลักสูตร โดยดูจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียน กระบวนการ สร้างหลักสูตรตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายหรือขั้นประเมินผล โดยเน้นสิ่งที่ควรคำถึงในการจัด หลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ อันได้แก่ ผู้เรียน เอกสารการสอน และเนื้อหา ผู้สอน ข้อจำกัด และวิธีการบริหารหลักสูตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกอบรมให้แก่หน่วยงานหรือบริษัท

Contents of Abstracts THAI JOURNAL OF DEVELOPMENT ADMINISTRATION

VOL. 36, NO. 2 APRIL - JUNE, 1996

U.S.-ASEAN Trade and Investment Relations: Problems and Prospects.........1 Pranee Chitakornkijsil

The U.S. is important to ASEAN both as a trading partner and as a source of foreign investment. U.S. industry now emphasizes energy utilization, environmental concern and high technology. Export expansion has been recognized as a necessity to the U.S. since the early 1980s. Increased cooperation with ASEAN would be mutually advantageous; and the article discusses recent proposals to strengthen ASEAN-U.S. trade relationships. Trends in U.S. foreign direct investment in ASEAN are then reviewed. Bilateral agreements between the U.S. and ASEAN should facilitate the flow of foreign direct investment and technology. Increasing U.S. trade protectionism and dissatisfaction over intellectual property rights protection are discussed, as obstacles to further economic cooperation between ASEAN and the U.S.

Rapid economic, social and demographic changes have created both opportunities and problems for secondary cities. City governments need a better approach to development and greater managerial capacity to facilitate sustainable development and find viable solutions to urban problems. The Municipality must become more creative, flexible and responsive to local business and citizen groups in order to achieve environmentally sound economic development. The article relates the author's experience of the Chiengmai city government's initiative in local economic development from August 1994 to March 1995. Chiangmai's economic potential and constraints, and the structure

of the municipal administration, are reviewed. Two projects were initiated: a Chiangmai Municipal Coordinating Center for Infrastructure Development to coordinate plans and activities among agencies responsible for infrastructure development, and a skill development program for local low-income families, to enhance employment skills among local youth. The observed weaknesses of existing management are described and recommendations made for a two year development project to strengthen the city government's management capacity for promoting sustainable local development.

One of the major factors in the Japanese success in rebuilding their country's ruined economy, after their military defeat in World War II, is probably the specific management philosophy and the unique corporate strategies, systems, human resource management and leadership style that Japanese companies have developed. This amazing economic success in the management of their industrial organizations has fascinated academics and practitioners in the rest of the world, including Thailand, and resulted in efforts to study and apply the so-called "Japanese management and leadership style" in various organizations all over the globe. This paper has been written to report the results of a survey, among Japanese multinational manufacturing corporations (MMCs) in Thailand, carried out in 1990.

The movement towards a better society is inevitably bound up with the question of "development", and it is pointed out that the tendency has been to emphasize economic development rather than the betterment of human life at the individual and societal levels. The consequence has been widespread environmental deterioration, pollution, urban congestion and increasing social inequality, to a point where even economic growth itself may not longer be sustained. It is now recognized that economic growth cannot be an end in itself, but only a means to achieving a better quality of life. If this end is to be achieved, growth must be "sustainable". Various scholarly

views on the comparative underdevelopment of Thailand, as compared with Japan - in particular that of Embree - are briefly reviewed. The difficulty of assessing the positive and negative outcomes of economic development efforts is stressed, and a tentative procedure based on social indicators is outlined. The author reiterates that efforts that have overemphasized economic development alone have in general not been successful, and calls for planning that better identifies the many problems facing society and seeks for practical solutions in development at the individual, family and community levels.

The objectives of this article are to study the personnel ratio in the public sector in the academic case, in order to discover the location of congestion of academic personnel in the public sector; to show the differences between agencies whose main functions are in academic work, and those whose main functions make supporting use of academic work; to show the factors effective towards deciding the personnel ratio in the public sector in the academic field; to search for an appropriate model for formulating the personnel ratio in the academic public sector; to search for a means to estimate the workforce ratio need in the academic public sector, in the next 10 years (1996-2006); as well as to propose policy suggestions for determining the personnel ratio in the academic public sector. For his conceptual framework of analysis the author makes the following assumptions: the smallest government is the most efficient; management power should be distributed at every level; the government should set up an agency directly responsible mainly for the academic field in order to develop academic work; and the government should limit the number of academics to the amount necessary for an agency using academic work in a supporting role. The findings from the study can be summarized as follows: to decide the number of personnel in the public sector in academic work, the government must determine the purpose of academic development clearly - especially the needs of agencies which want to allocate a proportion of personnel to academic work must be genuinely directed to the purpose of academic development, whether in social science, in physical science

or in technology, not just for the purpose of using academic titles or positions to gain promotion in these agencies, as we can see widely done at present. To have a clearly set up purpose will help to allocate the budget productively, as well as help to promote those academics who have knowledge, capability, morale and motivation, as well as the intent to devote their intellectual abilities to the nation and people as a whole.

To develop with stress especially on economics, but lacking an environmental analysis, is in effect to destroy the environment and produce a degraded environment with depletion of natural resources; and development planning that lacks careful consideration, which leads to inefficient and ineffective implementation. The research findings show that an environmental analysis of any project should be made, to analyze both the physical and social environments systematically, so having objectives for making a decision. Approaches and principles comprise many methods which can be appropriately applied; for example, an analysis of the effects on the environment, the analysis of the environment by analysis of life cycles, analysis based on the principle of equivalence of mass and energy, analysis from documents and analysis of the environment using scientific equipment and others. Among methods, there are many such as the method of analysis based on economic concepts (analysis of efficiency and effectiveness), series (or sequential) analysis and matrix analysis. Whether we use any one principle or method of analysis, the important point is the validity and reliability of the facts and relation to reality. The environmental analysis will be more valid and reliable if it is made by team work or by a committee which should consist of interdisciplinary academics. In this way, it will help to look at various angles more carefully and more widely. In addition, the persons joining in a project of environmental analysis should have positive attitudes towards environmental conservation and should not be of selfish personality. In addition to the human factor, there must be favourable factors such as suitable equipment and technology, as well as a good data system. Having good systems will help to ensure the analysis has minimum deviation. This article responds to the stated objectives by giving data

on the "5 Ws plus 1 H" (who, what, when, where, why, and how); or principles and methods, as well as suggestions for good and correct environmental analysis. It is used as a handbook for training courses at the Training Centre, National Institute of Development Administration.

This article is divided into 4 parts: Part 1 the introduction, gives definitions, significance of analysis and evaluation of performance, objectives and scope of study, meaning and relationship between policy and planning programmes and projects, evaluation as part of the project cycle, benefits of evaluation as well as benefits to be gained from the study. Part 2 gives types and criteria used in consideration for evaluation. Evaluation comprises several types, that is evaluation before, during and after plan and project implementation. Evaluation criteria can comprise many dimensions, especially evaluation of fulfillment of purpose, economic, social, political, financial, technical, as well as administrative, evaluation. Part 3 gives important procedures or stages of performance evaluation, which can be divided into 6 stages: (1) formulation of the objective for evaluation, (2) study of objective and details of programmes and project, (3) selection of data for measuring changes according to the specified direction and objectives, (4) data collection, (5) data analysis and interpretation, (6) summary and final measurement of differences and relationships from the data illustrated. Part 4 the conclusion, summarizes the important issues of evaluation and illustrates some important problems as well as the conditions for success in performance evaluation.

This article aims at describing the evolution of the development of the curriculum for teaching of English, especially specific purpose English, as well as the characteristics of the curriculum and the teaching of English of this kind both in the home and foreign countries. In order to define the phrase "English for a specific purpose",

the article describes the basic foundation for formulating or designing a curriculum of the English language, the type of curriculum, the details of the evolution of the construction of the curriculum by observing the needs and interests of the learner, the process of curriculum construction from the beginning stage towards the last stage, or the stage of evaluation, stressing the important points in formulating a curriculum of the English language for a specific purpose, for example the learner; the teaching materials, and the contents, the teachers, the limitations and method of curriculum management, especially the training for specific agencies or companies.